
Hanušův Zpěv naděje připomene výročí konce světové války i skladatelova narození

Praha, 22. října 2025 - **Dvořákovu síň pražského Rudolfiny rozezní v pátek 21. listopadu 2025 monumentální oratorium Zpěv naděje pro sóla, sbory, varhany a orchestr českého skladatele Jana Hanuše. Historicky třetí provedení tohoto díla organizuje Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy u příležitosti 110. výročí narození autora a také jako připomínku konce 2. světové války před 80 lety.**

Na slavnostním koncertě budou společně s titulní skladbou uvedeny rovněž části Podzim a Zima z Hanušova cyklu Český rok. Pod vedením dirigenta **Marka Valáška** budou účinkovat sólisté Naděžda Chrobáková, Anna Moriová a Jan Morávek, soubory Collegium paedagogicum – smíšený sbor a orchestr Pedagogické fakulty UK, Piccolo coro & Piccola orchestra, bicí sekce Pražské konzervatoře a dětské pěvecké sbory Pražská kantiléna, Radost Praha, Rolnička Praha, Paleček a Slavičci.

Projekt se koná pod záštitou rektorky Univerzity Karlovy Mileny Králíčkové, děkana Pedagogické fakulty UK Antonína Jančaříka, děkana 1. lékařské fakulty UK Martina Vokurky a starosty Městské části Praha 6 Jakuba Stárka.

Slavnostní koncert doplňuje odbornou konferenci Jan Hanuš 110, kterou pořádá Katedra hudební výchovy PedF UK (více info: <https://teorieapraxehudebnivychovy.pedf.cuni.cz/>)

Informace pro redakce:

Jan Hanuš (2. května 1915 – 30. července 2004) byl jedním z nejvýznamnějších českých skladatelů druhé poloviny 20. století, muzikologem a redaktorem. Svou hudební cestu započal soukromými hodinami kompozice u Otakara Jeremiáše a studiem dirigování na Pražské konzervatoři, zároveň absolvoval obchodní akademii. Ve své tvorbě navazuje na českou tradici (Smetana, Dvořák), ale využívá také moderní prvky a duchovní formy — jeho rozsáhlé dílo zahrnuje opery, oratoria, mše, symfonie, komorní skladby i hudbu pro děti.

Ve 40. letech se ve svých dílech jako např. opera Plameny vyjádřil k odporu proti německé okupaci, zatímco v poválečné éře se angažoval také politicky – během procesu se Slánským veřejně obhajoval svého přítele Margolia před Státní bezpečností. V období normalizace byl z vedení nakladatelství Panton v 70. letech odvolán a poté vystupoval jako „volný“ tvůrce, čímž vyjadřoval určitý odstup vůči režimu.

Mnohá státní ocenění, která získal v době komunistického režimu, po roce 1989 vrátil na protest proti omezení svobody za totality. Po sametové revoluci se stal prvním mluvčím Občanského fóra skladatelů a podílel se na transformačních procesech v hudební kultuře. Jeho morální profil se vyznačoval hlubokou zodpovědností vůči době a přesvědčením, že umění musí být svědectvím pravdy a lidské důstojnosti. Více na www.hanusjan.cz.

Oratorium Zpěv naděje, op. 21 (1945–48) je rozsáhlý vokálně-instrumentální cyklus, v němž Jan Hanuš zhudebnil libreto Kamila Bednáře. Dílo členěné do tří částí je určeno pro sólové hlasy (soprán, alt, baryton), smíšený sbor, orchestr a varhany.

Skladba původně měla oslavovat konec války a naději v nový život, avšak s přihlédnutím k drásavým zkušenostem poválečné doby zaujalo naléhavější tón: požadavek čelit zlu a neslevit z morální bdělosti. V roce 1948 získalo druhou cenu v rozhlasové soutěži u příležitosti třiceti let Československa a téhož roku mělo pod vedením Karla Ančerla premiéru. Roku 1949 bylo studiově nahráno Pěveckým sborem a Symfonickým orchestrem Československého rozhlasu. Po únorovém režimním zásahu ale nahrávka padla pod kritiku ideologicky konformních hudebních vědců – označeno bylo zejména „nežádoucí“ náboženské pozadí libreto – a byla nakonec smazána. Až 23. ledna 2001 došlo z podnětu Společnosti pro duchovní hudbu k provedení ve Španělském sále Pražského hradu (SOČR, dirigent Ondřej Kukal).

Z přesahu lyrické meditace ke kontrastní dramatice, od ticha k volání po spáse – to je výrazový profil Zpěvu naděje, hudebního svědectví nerozlučně spjatého s morálním přesvědčením Jana Hanuše.

Kontakt pro média

Mgr. Václav Loubek
tiskový mluvčí PedF UK
vaclav.loubek@pedf.cuni.cz